

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Forslaget drejer sig om at udbygge folkestyret, så der bliver øget folkestyre i folkeskolen. De, der får flere beføjelser, er de folkevalgte i skolebestyrelserne og i et vist omfang også de folkevalgte i kommunalbestyrelserne, fordi der flyttes magt fra ministeriet og amtskommunerne, og fordi vi nedlægger skolekommissionerne. Men disse folkevalgte i kommunalbestyrelserne er ikke arbejdsgivere, som lærerformanden kalder dem, det er folkevalgte, og derfor mener også jeg, at der er noget i vejen med Danmarks Lærerforenings demokratibegreb, som man kan læse det i forskellige annoncer i øjeblikket.

Dette, at vi øger selvstyret, viser sig i, at 50 paragraffer bliver til 9, og at 6 administrative lag bliver til 3. Det er ikke museskridt, det er store og konkrete skridt i retning af afbureaukratisering, som beviser, at når vi siger afbureaukratisering, kan vi gøre noget ved det, og Folketingets flertal kan samles om det. Det synes jeg lover vældig godt for den omstilling af vores velfærdsstat, som et bredt flertal i dette Ting ønsker.

Vi skal have målstyring og rammestyring i stedet for detailstyring. Detailstyringen begrænses. Det er det, der illustreres ved, at 50 paragraffer bliver til 9, og at 6 lag bliver til 3. Men målstyring skal vi naturligvis have. Mål, niveau og kvalitet er noget, der fortsat vedrører Undervisningsministeriet, og her skal vi ikke slække og decentralisere. Her skal vi måske snarere stramme lidt, sådan som vi netop har gjort med historielæseplanen fra 1984, som jo har et afsnit, der hedder »Centrale kundskabsområder«, netop for at undgå alt for store hvide pletter i elevernes viden. Vi skal videre ad den vej. Det drøfter man i alle lande. Det har vi også brug for at drøfte i Danmark.

SF har åbenbart gjort sig til nogle, der vil efterplapre, hvad Lærerforeningen har at sige i denne sag, og derfor vil jeg nu sige lidt til Lærerforeningen og dermed også til SF. Der var kun to punkter, der skilte de fire parter, da vi ikke kunne komme videre i begyndelsen af januar 1989, to punkter! Det ene vedrørte stemmeretten, det andet vedrørte mødeledelsen.

Hvorfor kunne vi ikke komme videre med de punkter? Fordi Lærerforeningen var uenig med både Kommunernes Landsforening og med forældreorganisationen, når det gælder mødeledelsen, og var uenig med Kommunernes

Landsforening, når det gælder stemmeretten. For øvrigt kunne man se af udtalelser fra fremtrædende medlemmer af dette Ting, at også ordførere, der har talt her i dag, i meget vidt omfang på disse punkter var uenige med Lærerforeningen.

Når en minister sidder med tre organisationer og de to mener ét og den sidste mener noget andet, hvad kan ministeren så gøre andet end at gå til Folketinget? Er der noget udemokratisk i det? Nej, selvfølgelig er der ikke det.

Og når så Folketinget bliver enig om, at man kan argumentere både for det ene og for det andet, hvorfor så ikke lade de folkevalgte i kommunerne finde den endelige model? Vi vil ikke opstille forbud mod hverken den ene eller den anden model, for det skal kunne gro frem, sådan som vi har god tradition for her i landet; der er heller ikke noget udemokratisk i det.

Jeg vil gerne slå fast med syvtommersøm, at når vi ikke kom videre på de to eneste punkter, der manglede, så var det, fordi lærerne var isoleret i forhold til de andre organisationer.

Jeg tror egentlig ikke, jeg vil sige ret meget andet, for debatten har været lang og omfattende, og alle har, så vidt jeg har hørt, fået svaret hinanden.

Jeg vil slutte med en enkelt bemærkning, som vedrører en lille indskudt sætning, som fru Hanne Thanning Jacobsen kom med, og som vedrørte en overskrift i Berlingske Tidende om enhedslæreruddannelsen. Jeg vil gerne for en ordens skyld sige, at det er en avisand. Sagen er, at man for 8 år siden afskaffede de pædagogiske specialer i læreruddannelsen. Nu drøfter man, om man skal indføre dem igen, fordi det muligvis er en illusion, at vi kan undvære, at man koncentrerer sig om det ene eller det andet. Det drøftes i Læreruddannelsesudvalget.

Selvfølgelig skal vi ikke have nye skel i folkeskolen, når vi er ved at nedbryde dem andre steder. Naturligvis skal vi have enhedslæreruddannelse, det er en dyd. Men når man på et seminarium kan vælge så mange forskellige fag, hvorfor skulle man så ikke også ligesom tidligere kunne vælge at blive ekstra dygtig, når det gælder småbørn? Det er jo tilsyneladende især dér, vi har problemer i læreruddannelsen.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren, og jeg vil bare gøre en enkelt bemærkning. SF har gjort